

125. När som himmelens klockor.

När som him - me - lens kloc - kor sko - la kläm - ta Sis - ta
 tim - man för dig och för mig, Se, då bli - ver den kä - der - le - ken
 yp - pa - der Som jag ha - ver för - dol - der för dig.

2. Utav idelig guld är du omgiven,
 Men jag är blott en fattiger man,
 Dock mitt kärleksfulla hjärta till dig
 trängtar,
 Fast du aldrig mig tillhöra kan.
3. Se hur masken som krälar uppå jorden,
 Se var blomma i skuggerik dal,
 Alla blicka de upp emot höjden
 Upp till solen i himmelsblå sal.
4. Så min kärlek mig själv skall förtära.
 När jag aldrig får nalkas min mö,
 Men jag skall icke, får icke klaga,
 Och jag lägger mig nöjd till att dö.
5. När som himmelens klockor skola
 klämta.
 Sista timman för dig och för mig,
 Se då bliver den käderleken yppader
 Som jag haver fördolder för dig.